იმერეთი

ყოველდღიური გაზეთი

ფ ა ს ი:
წლიურათ . . . . 7 მანეთი
ნახევარი წლით . . . . . 4 მანეთი
თვიურათ . . . . 4 აბაზი
ცალკე ნუმრის ერთი შაური.

წლიური ხელის მომწერლებს გაზეთის ფასი შეუძლიათ ნაწილნაწილათ გადაიხადონ: ხელის მოწერის დროს 3 მანეთი და დანარჩენი კიდევ ნაწილნაწილათ. საზღვარგარეთ წლიურათ 14 მან., ნახევარი წლით 8 მან., თვიურათ 6 აბაზი.

№ 21
წელიწადი მეორე
= 1913 =
შაბათი, 26 იანვარი

რედაქცია მოთავსებულია ქუთაისში, ივანოვის ქუჩაზე, მ. ი. ჭილაძის სახლში, (ჭიათურის შავიქვის მრეწველთა საბჭოს პირდაპირ).

ტელეფონი № 149.

ა ბ ა, მ ო ს წ ი ე თ პ ა პ ი რ ო ზ ი

15 ცალი 6 კ. „ა ნ ი“ 25 ცალი 2 შაური

აქციონ. საზოგ. თამბაქ. ქარხ. „მირი“.

ა ბ ა, მ ო ს წ ი ე თ პ ა პ ი რ ო ზ ი

20 ცალი 1 შაური „ბელაია რომაშკა“ 20 ცალი 1 შაური

აქციონ. საზოგად. თამბ. ქარხ. „მირი“.

მიიღება ხელისმოწერა 1913 წლისათვის ყოველდღიურ გაზეთზე.

წელიწადი მეორე 1913 **იმერეთი** წელიწადი მეორე 1913

გაზეთის ფასი:	
ერთი წლით	7 მანეთი,
ნახევარი წლით	4 მანეთი,
ერთი თვით	4 აბაზი
და ცალკე ნუმრის	1 შაური.

წლიურ ხელისმომწერლებს შეუძლიათ გაზეთის ფასი ამნაირათ გადაიხადონ: ხელისმოწერის დროს სამი მანეთი, პირველ მაისს ორი მანეთი და პირველ ენკენისთვესაც ორი მანეთი.

მოსწავლეებს, სათვისტომოებსა და სოფლის უფასო წიგნსაცავ-სამკითხველოებს გაზეთი წლიურათ ეთმობათ ოთხ მანეთად, ხოლო ნოქრებსა და სოფლის მასწავლებლებს—ხუთ მანეთად. თვიურათ გაზეთი ამავე პირთათვის ღირს სამ აბაზათ. მისამართის გამოცვლა ღირს ათ შაურათ. მისამართის გამოცვლის დროს უნდა ნაჩვენები იყოს სრულათ ის მისამართი, რომლითაც ღებულობდა გაზეთს და აგრეთვე სწორათ ახალი მისამართიც; სხვანაირათ მისამართის გამოცვლა არ შეიძლება.

საზღვარგარეთ გაზეთი წლიურათ ღირს 14 მანეთად, ნახევარი წლით 8 მან. და თვიურათ 6 აბაზათ.

სამგლოვიარო განცხადების თითო დაბეჭდვა ყველასათვის—სამ მანეთად.

განცხადების ფასი: პირველ გვერდზე პეტიტის ანგარიშით პწკარი ღირს 3 შაურათ, მეოთხეზე—ორ შაურათ, შიგნით გვერდზე მორიგებით და გარეშე ცნობები ჩვეულებრივი ასოებით დაბეჭდილი თითო პწკარი თითო აბაზათ. შრომის მაძიებელთა განცხადება—ნახევარ ფასათ.

გაზეთის დასაკვეთი ფასი და აგრეთვე სხვა ანგარიშებიც უსათუოთ ამ მისამართით უნდა გამოიგზავნოს: Кутаисъ, редакція и контора газеты „И М Е Р Е Т И“, Антону Михайловичу Желадзе. სხვანაირათ გამოგზავნილ ფულსა და ანგარიშებს რედაქცია თავის დროზე ვერ მიიღებს.

ნატალია სოლომონის ასული სალამბეგოვისა შვილებით, ანა სოლომონის ასული მღებროვისა ქმრით და შვილით, მარიამ სოლომონის ასული ნანეიშვილისა შვილებით, სიძით და ძმისწულებით, სოლომონ, ლევან და ნინო დუჩაიძეები აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთ, პირველი დის, მეორე დედის, ხოლო უკანასკნელნი მამიდის

ეკატერინე სოლომონ დუჩაიძის ასულის **ფიფინოვის**

მეუღლის გარდაცვალებას. დაკრძალვა დანიშნულია შაბათს, 26 იანვარს წირვას შემდეგ, დილის ათ საათზე. პანაშვიდი საღამოს ექვს საათზე.

ნატალია პეტრეს ასული გაბუნიასა შვილებით; ბაბუცა და ქორეიკა აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთ, რომ კვირას 27 იანვარს დილის ათ საათზე მთავარ-ანგელოზის ეკლესიაში გადახდილი იქნება წლის წირვა და პანაშვიდი პირველის ძვირფასი მეუღლისა და მეორენის დაუვიწყარი მამის

ტარიელ დიმიტრის ძის გაბუნიას

სულის მოსახსენებლათ

კ-ნა ნინო კონსტანტინე ერისთვის ასული, გიორგი ოთარის ძე და კონსტანტინე გიორგის ძე ამილახვრები გულითადის მწუხარებით აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთ:—პირველი საყვარელი დედისა, და მეორე სიდედრისა, ხოლო მესამე ბებიის კ-ნა

ნატალია ალმასხან ნიჟარაძის ასულის **ერისთვის**

მეუღლის გარდაცვალებას. დაკრძალვის დღე დანიშნულია 30 იანვარს დღით ოთხშაბათს დაბა საჩხერეში, დილის 10 საათზე.

თ-დნი დიმიტრი და შალვა სიმონის ძენი წერეთლები ულრმეს მადლობას უცხადებენ იმ პირთ, რომელთაც კეთილ ინებეს და თავისი მობძანებითა თუ წერილობით პატივი სცეს განსვენებულს მათი ძმის

ალექსანდრე (ბიჭიკო) სვიმონისძე **წერეთლის**,

ხსოვნას.

ი ა ფ ფ ა ს ი ა ნ ი წ ა რ მ ო დ გ ე ნ ა

[...]თს, 26 იანვარს ქუთაისის ქართულ თეატრში წარმოდგენილი იქნება

სიყვარული და სამშობლო

(ისტ. დრ. 5 მ. რიშპენისა, თარგმ. მ ქორელისა)

ადგილების ფასი დაკლებულია —✦— დასაწყისი სალ. 8 საათზე

რეჟისორი მ. ქორელი.

[...]იგი წევრი გამგეობისა ა. კრინიცკი. —::— ადმინისტრატორი გ. ურუშაძე.

გასტროლი ვ. ალექსი-მესხიშვილისა

კვირას, 27 იანვარს ქუთ. ქართულ თეატრში წარმოდგენილი იქნება

ყ ა ჩ ა ღ ე ბ ი

(ტრ. 5 მ. შილერის, თარგმ. ნ. ავალიშვილისა)

ადგილების ფასი ჩვეულებრივია —✦— დასაწყისი საღამოს 8 საათზე.

რეჟისორი მ. ქორელი —✦— ადმინისტრატორი გ. ურუშაძე.

ქ. ქუთაისში

ვაჭრობა-მრეწველობის სამინისტროს უწყებაში მყოფი

საბუღალტერო კურსები

გ. გ. გიგინეიშვილისა.

იანვრიდან იხსნება კურსებზე მეორე განყოფილება. მსმენელები მიიღებიან ოთხი კლასის მოწმობით (გიმნაზია, საქალაქო თუ სასულიერო სასწავლებელი). კურსი ათი თვისაა. სწავლის ფული ასი მან.

თხოვნები მიიღება კურსების კანცელარიაში (თფილისის ქუჩა).

ქუთაისის მოვაჭრეთა საყურადღებოთ.

თეატრ რადიუმში

1 იანვრიდან 1913 წ.

იყიდება ადგილები სცენის ფარდაზე

განცხადებების და რეკლამებისათვის.

მსურველთ შეუძლიათ მიმართონ თეატრ რადიუმის დირექციას, ყოველდღე საღამოს 7 საათიდან.

პირველი თებერვლიდან გაზ. „იმერეთი“ ამა წლის დამლევამდი ღირს 6 მან. 10 შ.

დ ღ ი უ რ ი

— ავსტრია სერბიასთან საომრათ ემზადებაო.

— ოსმალეთის მთავრობამ გადაწყვიტა უცხო სახელმწიფოების კორესპონდენტები ბრძოლის ველზე არ გაატაროს.

— ადრიანოპოლს ბულგარელებმა ალყა შემოარტყა.

— ენვერ-ბეის გაძევებასა და დასჯას ქურთებიც მოთხოვენ.

— დიდი სახელმწიფოების თხოვნა, რომ ომი არ დაეწყოთ, ბულგარელებმა არ შეიწყნარეს.

— საბერძნეთისა და სერბიის ჯარს მოწერილობა მიუვიდათ—ბულგარეთის ჯარს მიეშველეთო.

— სერბიამ შავმთიელეთის მისაშველებლათ სკუტარში ჯარი გაგზავნა.

— სამხედრო სასამართლომ გეგეჭკორისა და გელოვანის საქმის გარჩევა დაიწყო.

ВЫИГРЫШНЫЕ БИЛЕТЫ
ЛЬГОТНЫЯ УСЛОВІЯ.
ДОСТУПНО ВСѢМЪ.
ПРОСПЕКТЫ БЕЗПЛАТНО.
БАНКИРСКІЙ ДОМЪ:
Л. В. ЛАНДАУ и Ко
ВАРШАВА БРАТСКАЯ 18

აქიმი ი. ჩარექოვი.

იღებს მხოლოდ და განსაკუთრებით განის, ვენერიულსა და სიფილისიან ავათმყოფებს. დილის 12 სათ. 2-დე; საღამოს 5—7.

ილია ჭავჭავაძის ქ. აბულაძის მესახუთე ოსულიანის სახლი.

აქიმი მ. ი. ფეშინი ქირურგიული და საშარდე სნეულება ყოველდღე 12—2 და 4—6 საათამდი. გოსპიტლის ქ. გვახარიას სახლი.

იმპერიალიზმი.

მოსკოვის ლიბერალური გაზეთი „რუსკოე სლოვო“ გერმანიასა და ავსტრიას უჩიოდა, სერბიელებსა და ბულგარებს სჩაგვრენო. მაგრამ დღეს თავისი გულს ნადები ველარ დამალა, საჯაროთ გამოაცხადა.

ჯერ ალბანეთის ავტონომია ამოიჩემა: ალბანეთი ველურების ქვეყანაა და თავისუფლებას ვერ მოიხმარსო; სჯობს სერბიამ და საბერძნეთმა გაინაწილონ: მათს ხელში განათლდება, დაწინაურდება და გაბედნიერდებაო.

მაგრამ გაზეთის სუსტ ხმას ყურს ვინ დაუგდებდა?! ავსტრიამ ერთი სულის შებერვით ჩაუფუშა სერბიას განზრახვა და გაუცრუა იმედი. სერბია იძულებული შეიქნა ალიარებია ალბანეთის ავტონომია და ადრიატიკის სანაპიროთა მითვისებაზე ხელი აელო.

ბულგარიამაც ფრთები შეისხა და ლამის კონსტანტინეპოლი ჩაიგდოს ხელში. მაგრამ მასაც მტერი გამოუჩნდა, რომელიც მის გადიდებას შურის თვალით უყურებს. რუმინია თხოულობს მისგან იმ ქვეყნის ნაწილის დათმობას, რომელიც რუმინიელებით დასახლებულია. ეს მოთხოვნა კ, ცხადია უსამართლო არ არის, და ბულგარია იძულებულია რუმინია დათმობით შეირიგოს და შეაჩეროს.

ამას გარდა გერმანიის კონსულს კონსტანტინეპოლში გაუცხადებია: გერმანია არ დასთმობს, რომ ოსმალეთს ანატოლია (მცირე აზიის ჩრდილო ნაწილი) ჩამოართვანო.

და, რასაკვირველია, მოკავშირე სლავიანებმა და ბერძნებმა რომ კონსტანტინეპოლი აიღონ, დიდი სახელმწიფონი მეორე დღესვე ხელიდან გამოსტაცებენ.

მაშ რატომ გაჯიბრიანდენ და უარყვეს ზავი მოკავშირეებმა? რისთვის-ღა მოიწადინეს კიდევ სისხლის ღვრა?! ოსმალეთმა ხომ თითქმის ყველაფერი დასთმო, რაც მათ მოითხოვეს! მხოლოდ ადრიანოპოლის ნახევარზე, სადაც მაჰმადიანთა სარწმუნოებრივი სიწმინდეებია, არ უნდოდათ აელოთ ხელი, და ეს ერთი ნაჭერი მიწა ნუ თუ ღირს ომად?!

მაგრამ უბედურება ის არის, რომ მოკავშირენი გამარჯვებამ წააქეზა და აწ მათს ომს განმათავისუფლებელი მიზანი აღარ აქნება. მადა გაეღვიძათ და სამფლობელოების გადიდება მოინდომეს. ერთი სიტყვით იმპერიალიზმმა იჩინა თავი. და, ვინ იცის, შეიძლება მათ ის მოუვიდეს, რაც „მეტის მდომს“ ემართება. შესაძლებელია, მათმა თავ-დაუჭერელმა წინსვლამ დიდი სახელმწიფოების ჩარევა გამოიწვიოს და თვით მათი პოლიტიკური არსებობა საფრთხეში ჩააგდოს.

მეორე მხრით საკვირველია, „რუსკოე სლოვო“ რომ რუსეთის საზოგადოებაში იმპერიალისტურ აზრებს სთესავს. როგორცა ვსთქვით, ჯერ ალბანეთის ავტონომია იტირა; რადგან ვითომ „ბრატუშკები“ ებრალებოდა. ცხადია, ეს სიბრალული გულწრფელი არ იყო, რადგან შეუძლებელია კაცს ერთი მეზობელი ებრალებოდეს და მეორე, უფრო დაჩაგრული, კი არა. და, ხსენებულ გაზეთს სერბიელთათვის თუ გული სტკიოდა ალბანელებმა რა დაუშავეს?!

მაგრამ დაფარულ გულისთქმას ფარდა აეხადა. დღეს იგივე გაზეთი იმასა სწუხს და ჩივის, რომ დაუძლურებულ ოსმალეთს მხოლოდ რუსეთი ვერაფერს ჩამორჩა. თითქო რუსეთს კიდევ ეპირვებოდეს საზღვრების გაფართოება!

დიახ! „რუსკოე სლოვო“ და სხვა ლიბერალური გაზეთები, რომელნიც ამგვარ იმპერიალისტურ ქადაგებას აწარმოებენ, თავის მოვალეობასა და დანიშნულებას ღალატობენ. როდესაც საზოგადოების აზრსა, გულსა და ენერგიას საგარეო საქმეები იზიდავს, მაშინ შინაური რეფორმები ფერხდება. რაც უფრო ძლიერია იმპერიალისტური მიდრეკილება, მით უფრო მივიწყებული და მიძინებულია შინაური პოლიტიკური მოთხოვნილებანი.

აქ არ შემიძლია გვერდი ავუარო ერთს საინტერესო მოვლენას. მკითხველი ალბათ კარგათ იცნობს „რუსკოე სლოვოს“ ენაწყლიან თანამშრომელს „დოროშევიჩს.“ მისი ენა ისე სუბუქია, როგორც ბუმბლი, და მახვილი, როგორც დოსტაქრის ნესტარი. მაგრამ, სამწუხაროთ, ის თურმე იმპერიალისტი ყოფილა. და როდესაც ის რუსეთის პოლიტიკურ უბედობასა სტირის, მისი ენა უკვე ტლანქი და ბლაგვია. სადღაა მოჩუხჩუხე წყაროსებური სიხალისე, მზიანი გაზაფხულისებური მხიარულება, შეყვარებულის ალერსისებური ტიტინი მისი ნაწერებისა! ყველაფერი ქრება, და უმზგავს აზრს უშნო ფორმით სახავს.

თურმე მართალია: ახალ ღვინოს ახალი თხიერი სჭირდებაო **ურო.**

ახალი ამბავი.

ჰიათურიდან გვწერენ: „ტოკვილმა, საფრანგეთის რევოლუციის ცნობილმა ისტორიკოსმა იაკობინელთა შესახებ მეტათ ღრმა და საფუძვლიანი აზრი გამოსთქვა: მათი ფსიხიკა, მათი განწყობილება ეს ფსიხოლოგიური სავსებით მეორე გამოცემი იყო ძველი რეჟიმის მეთაურების, პოლიციურის განწყობილებისაო. აზრი სხვა ქონდათ, საშუალებები აზრის განსახორციელებლათ კი იმგვარივე, როგორც, პოლიტიკური რეჟიმის ხელმძღვანელთაო.

ჩვენი ს. დ—კების „საქმენი საგმირონი“ რომ გაითვალისწინოთ, ტოკვილის ტეზისი სრულიად ნათელი ყოფილა. ყოველსავე მათს მოქმედებას ძველი, პოლიტიკური რეჟიმის სუნი უდის. ავიღოთ მაგალითად მათი რეკლამები გაზეთების შესახებ. ამას წინათ სრულიად შეუწყნარებელი და სამარცხვინო რეკლამა დასტამბეს თავისს გაზეთში: „სახალხო გაზეთი“ იყიდებაო ჭიათურაში ორმოცდა ათიოდე ეგზემპლიარი. „იმერეთი“ ორმოცი ხოლო „მერცხალი“ კი ორასი ეგზემპლიარი. ამგვარი ახალი ამბავები იცის ხოლმე „ნოვოე ვრემიამ“ და „ზემჩინამ“. ალლახმა იცის ეს რეკლამა რამდენად უახლოვდება სინამდვილეს, ხოლო ის ხერხი, რომელსაც იგინი ხმარობენ თავისს „ფურცლების“ გასავრცელებლათ შეესამება პოლიტიკურ ფსიხიკას: აი, ერთი დამახასიათებელი მაგალითი: აქ რესტორანი აქვს ვინმე რაჟდენ ცოტაძეს. დილას გაზეთის დამტარებელმა ჩვეულებრივ შეიარა მის რესტორანშიც. ცოტაძემ მოსთხოვა „სახალხო გაზეთი“ და „იმერეთი“. დამტარებელმა ცივი უარი სტკიცა—თუ „მერცხალიც“ არ დაიტოვე, ისე გაზეთს არ მოგცემო. ამან გამოიწვია მეტის მეტი აღელვება ცოტაძისა, რომელმაც შეურაცხყოფილათ იცნო თავი ასეთი აბეზარი პროპაგანდისტისაგან და ასე ნაძალადევათ გაზეთის გასაღებისაგან... აი, ბატონებო, ჩვენი ს. დეკები რა რიგ ავრცელებენ თავის აზრსა და გაზეთებს... ისე როგორც „სტანოვოი პრისტავები“ და „ზემსკი ნაჩალნიკები“.

✦ ქალაქის მოურავისაგან ცნობა მოუვიდა ქალაქის გამგეობას შესახებ, იმისა რომ ნამესტნიკს დაუმტკიცებია ქალაქის საბჭოს დადგენილება 46 ათასი მანეთის სესხათ აღების შესახებ.

✦ დეპუტატ ვარ. გელოვანისა და ნადეპუტატარის ევ. გეგეჭკორის საქმის თაობაზე კომისია უკვე შედგონია მუშაობას. თავჯდომარეთ აურჩევიათ პროფ. ოვსიანიკოვ-კულიკოვსკი.

✦ „შრომის კავშირის მორიგი ნუმერი 3 თებერვალს გამოვა.

✦ დ. ხონში კ. მაჭარაშვილის მონაწილეობით წარმოდგენა გაიმართება. წარმოადგენენ—„და ძმას“.

✦ „ბაქოს“ კიევიდან დეპეშით ატყობინებენ: დეზერტირის ბაკურაძის მოკვლის გამო, ჯარისკაცთა შორის გაძლიერებული ჩხრეკაა. ეძებენ იმ ორგანიზაციის კვალს, რომელსაც მიზნათ უფროსების მოკვლა დაუსახავს.

✦ თფილისის „ახალ კლუბს“ წარსულ წელს 170,000 მანეთი შემოსავალი ქონია. ეს ფული უმთავრესად კარტის და ლოტოს თამაშისაგან შემოსულა.

✦ „სახალხო გაზეთი“ წელს ხელისმომწერლებს პრემიის სახით დაურიგებს ივ. ჯავახიშვილის საყურადღებო თხზულებას—„ქართველ ერის ისტორიას“.

✦ ხვალ ქართულ თეატრში მესხიშვილის მონაწილეობით „ყაჩაღებს“ წარმოადგენენ.

✦ დაიბეჭდა და გასაყიდათ ამ ორ დღეში დარიგდება „თინას ლეკური“, დასურათებული [illegible] მოთხრობა ეკატერინე გაბაშვ[illegible]ლისა, წ.-კ. საზ. ქუთაისის განყოფილების გამოცემა—ფასი ერთი შაური.—იბეჭდება და მალე გამოვა იმავე ავტორის მოთხრობა, „მავდანას ლურჯა“, აგრეთვე დასურათებული.

✦ თფილ. სასულიერო სემინარიის იმ 25 მოწაფისაგან, რომელნიც 1910 წელს თებერვალში დაატუსაღეს და ლიტერატურული წრის მოწყობა და ალმანახის გამოცემის ბრალი დასდეს და ამასთანავე აბრალებდენ სემინარიაში არეულობის მოწყობას და ყველა იმისთვის პასუხისგებაში მისცეს 124 მუხ, ძალით, გაუთავისუფლებიათ: კალისტრატე ტყეშელაშვილი, ბაგრატ გაფრინდაშვილი, დავით ჩხიკვაძე, სერაპიონ მაჭარაშვილი და დავით არევაძე. დანარჩენებს სამოსამართლო პალატა გაასამართლებს.

✦ პოლიტიკურ პატიმარს მელიტონ გობეჩიას, რომელსაც ოთხი წლის კატორგა აქვს გადაწყვეტილი, ახალი საბრალმდებლო ოქმი ჩააბარეს ბროშურის (რა უნდა გლეხს) გადათარგმნისათვის.

✦ დღეს საქართველოს და აფხაზთა მეფის დავით აღმაშენებლის სახელწოდების დღეა. საქართველოს ბევრი ღირსასანიშნავი ციხე-სიმაგრე და ტაძარი აუშენა ამ დიდებულმა, ძლიერმა მეფემ. ერთ მათგანში, გელათის ტაძარში დაკრძალულია მეფე აღმაშენებელი.

✦ გუშინ საღამოს მერვე საათზე, ებრაელების უბანში რაფიელ (ელის ძე) რიჟინაშვილის სახლთან ყუმბარა გავარდნილა. რიჟინაშვილი ნოქრებით შინ მიდიოდაო, შესულა თუ არა სახლში ყუმბარაც გავარდნილა აივანზე და ფანჯრები დაულეწია.

✦ წუხელი ქალაქში ჩხრეკაა იყო ამის გამო და რამდენიმე პირი დააკავეს... ამბობენ, რიჟინაშვილს უსახელო ბარათი მისვლია, ფულს სთხოვდენო. ამ უკანასკნელ ხანებში ასეთი ბარათების გზავნა გახშირდა ჩვენს ქალაქში.

✦ სასამართლოში ლერბის მარკების გაყიდვა ნაკისრი აქვს ისეთს პირს, რომელსაც სამსახურის გამო მოუცლელობა აქვს და დროზე არ შეუძლია მიაწოდოს მსურველს მარკა, რის გამოც ბევრს ხელი ეშლება და საქმეც უგვიანდებაო.

✦ გუშინ ოლქის სასამართლოში გაირჩა თ. აკაკი წერეთლისა და მადათოვის შორის ატეხილი დავა მიწის თაობაზე. სასამართლოში მადათოვი, არც მისი ვექილი არ გამოცხადებულა. საქმე გაირჩა.

რეზოლუცია გამოაცხადდება 6 თებერვალს.

✦ 24 იანვარს, ღამის 11 საათზე გოშპიტლის ქუჩაზე პოლიციამ გაჩხრიკა ჭეიშვილის სახლში მცხოვრებნი ა. შენგელია და ა. ხელაძე. ამ დროს შენგელიასთან სტუმრათ იყო აქსენტი ცხადაია, რომელსაც აღმოაჩნდა რევოლვერი. ცხადაია მსახურობს ახალციხის „ლესნიჩთა“ სასამართლოში და რევოლვერიც იქიდან ქონია მიცემული. გაჩხრეკას შემდეგ ყველა საპოლიციო ნაწილში წაიყვანეს.

თფილისში გაზ. „იმერეთი“ იყიდება გაზეთის ყველა გამყიდველთან. ხელისმოწერა მიიღება: მიხეილის სათავად-აზნაურო ბანკში ტიტე ართმელაძესთან და ლაღიძისა და ამხ. ქარხანაში მიხაკო ლაღიძესთან.

მოწერილი ამბავი.

ფოთი. [illegible] ამ თვის 26-ს. ჩოხატაურის სათავადაზნაურო დარბაზში ქ. შ. წ.-კ. [illegible] ქალთა [illegible] შემწეობის [illegible] სასარგებლოთ [illegible] თაოსნობით გაიმართება საღამო მუსიკალურ-ლიტერატურული განყოფილებ[illegible]. ქუთაისიდან მოწვეული არიან: ქ-ნი მ[illegible]ნის ასული ბ. ვ. ურუშაძე და ალ. [illegible]ლობლიშვილი, რომელნიც ადგილობ[illegible] ძალების დახმარებით ითამაშებენ [illegible] მოქმედებიან შარჟს „სიმართლე“. იქ[illegible] აგრეთვე რუსული ერთ-მოქმედებიან[illegible] დევილი. დივერტისმენტში მონაწილ[illegible]ბენ: ბ. ირანსკი—მოწვეულია ქუთ[illegible]დან—იმღერებს ქართულ-რუსულ რო[illegible]სებს, ამავე შკოლის მოწაფე ქალების [illegible] შემდგარი გუნდი ბ. ა. მეგრელიძის [illegible]ბარობით შესრულებს რამდენსამე [illegible]თულ სიმღერებს; სცენებს წაიკითხ[illegible] ბ. ვ. ურუშაძე, ანთიმოზენ წულაძე[illegible] სებს ალ. მგალობლიშვილი, ანტ. [illegible]ტი და მგოსანი ლ. გეგეჭკორი წა[illegible]ხავს საკუთარ ლექსებს. დასასრულ [illegible] მართება ცეკვა. იმედია საზოგადოება[illegible] მარება ამ სიმპატიურ შკოლას და [illegible] წრება საღამოს.

ჩემი პასუხი

ბოლოდან შევყვები იმ შენიშვნას, [illegible] მელიც გუშინდელმა „მერცხალმა“ [illegible] წერილს—„მეც მომისმინეთ“-ს უძღვ[illegible].

დიახ, მე იმ ნიადაგისა ვარ, [illegible] თქვენ არცა გაქვთ და არც უნდა გ[illegible] დეთ ნიადაგი.

შესაბრალისი ხართ! რა გიხარია[illegible] თვალთმაქცური ლაქუცობა მგოსნ[illegible] ნაზე?!

განა თვით არ იცით, რისთვისაც [illegible] რეთ საყვედური ამ თავის კალმით [illegible] ეროვნულ სიამაყეს?

ამას თქვენ განს უვლით... თქვენი[illegible] ვიზია—ყოველ გარემოების შეუფარ[illegible] თქვენი მრუდი, ყალბი საქციელი [illegible] მოიყენოთ იგი უნიადაგო საფუძვლათ[illegible].

მგოსანს ჩვენ არ მოვუწონეთ, [illegible] თავზე ხელი მოგისვით, იმ თავზე[illegible] შიც არც ჩვენი ქვეყნისა, არც ერის[illegible] საკეთილო არა ყრია-რა, და ეს გარე[illegible] ბაა, რო გაბრაზებთ, ესაა თქვენი [illegible] სევლური ლაქუცის მიზეზი მგოსნ[illegible] მართ.

იმ ხანებში მე მგოსნის ნათქვამი [illegible] დური გავიგონე, რომ ამისთანა [illegible] არ დამიბეჭდესო. ლექსის აზრი და [illegible] არსი ადრე გამოქვეყნდა თფილისის [illegible] ზეთებში და გადმომცემს რო კიდეც [illegible] ვალებია მისი არ დაბეჭვდა და მგო[illegible] მოურავის აბდუშელიშვილის ნაამბო[illegible]

მეწისქვილე
(პოემის ნაწყვეტები).

I.

პოემას ვსწერ. ასპარეზათ
ავირჩიე მე სოფელი.
მიყვარს მისი ცა, ჰაერი,
შვებით სავსე ტყე და ველი,
მიყვარს მე იქ მარტოობა,
იქ დავხტივარ, ვითა შველი...
იგი არის ჩემი მხსნელი,
ჯავრის, დარდის უკუმყრელი.

**

მაშ დავიწყებ. ვიცი ერთი
მე სოფელი მშვენიერი:
ვარდ-ზამბახის სურნელებით
დამტკბარია იქ ჰაერი;
მაღლობზეა წამომდგარი,
აქ იქ მისდევს მწვანე სერი...
შიგ ხეხილი მრავალგვარი,
კარს ტყე-ბუჩქი მრავალფერი...

**

მთელათ თვალწინ გადგეშლება,
გორაზე რომ გადადგები.
ასე იტყვი—ბალიაო
განგებ ნაშენ-ნაკეთები!..
ბაღი არის, სწორეთ ბაღი:
ირგვლივ ხლუდავს მწვანე მთები,
საამურათ ეფინება
ჭალებისკენ მთის კალთები.

**

ამ კალთებზე ბილიკები
ათას ალაგს იკლაკნება,
ზედ მთიელი ხტის შველივით,
ტყე-ჩირგვებში მიმოძვრება...
არ ისვენებს, მირბის, მახტის,
არაოდეს იღალება...
მთის წვერამდი თვალს ადევნებ,
—იქ ღრუბლებში იმალება...

**

გადახედეთ ქვეით ჭალებს,
—მათი ცქერა გრძნობას ათრობს:
ქარი ყანებს აბიბინებს,
თავს მზის სხივი ადგას, აშრობს...
გააყოლეთ თვალი თეთრ ზოლს,
მთების გაზდილს, მათვე ნაშობს:
მწვანე ჭალებს ჩახვევია,
მიცელქობს და მითამაშობს!..

II.

ამ სოფლის წისქვილში მეწისქვილეთ ერთი ლამაზი, ახალგაზდა ბიჭი იდგა, სახელათ კოხტაია.

კოხტაია მეწისქვილე
ნახატს გავდა თვალათ, ტანათ;
თვალი ქონდა ცეცხლის მფრქვევი—
საპყრობილეთ და საკანათ,
ლალის ტუჩი—გოგოების
მისაზიდათ, მისაყვანათ:—
გოგო ერთხელ შეხედავდა—
გზა არ ქონდა გასაქანათ...

კოხტაიამ ბევრ სოფლის გოგოს აუტოკა გული, სხვათა შორის—ანაიასაც. გოგოებისაგან წათამამებული ბიჭი—მრავალს ეტანებოდა, მრავალს ელამუნებოდა, ნამდვილი სიყვარულით კი მხოლოდ ერთი უყვარდა, სახელდობ—ელენე, ქვრივი გლეხის სიმონას ერთადერთი შვილი. ელენესაც, სხვა ქალიშვილებთან ერთად, კოხტაიას წისქვილში დაქონდა სიმიდი დასაფქვავათ—და, თუმცა კოხტაიას სხვებივით არ ეთამამებოდა, მაგრამ კოხტაიას გულწრფელმა სიყვარულმა მოხიბლა იგი.

**

ელენე ერთხელ შინ იჯდა,
გარს მწარე ფიქრი ესია.
ამბობდა: „გულო, რათ სტირი?
აი, ეს ვარდი, ეს ია!“
გულმა მიუგო: „იმას ვზდი,
რაც ჩემში ჩაგითესია..
აწ ჩემთვის სატრფო—ზამბახის,
ვარდ-იის უამესია!“...
გულმა განაგრძო: „ცრემლია
ქალის ხმალი და ფარიო,
მაგრამ, როს ცრემლი არ გასჭრის,
ჭკუაა მოსახმარიო...
მარტო ტირილი რას გარგებს?
ადე, დაკეტე კარიო,—
მიდი—და გამოუცხადე:
შენ ცოლი და ის ქმარიო!..“

**

გული მეტათ აუტოკდა,
ბიჭის ნახვა მოეწყურა...
ზე წამოდგა, ტანს ჩაიცვა,
წისქვილისკენ გაეშურა.
ახლოს შედგა, ბიჭს შეხედა,
მის ტკბილი ხმა მოეყურა:
წყლის პირს იჯდა, ღიღინობდა,
ყაბალახი მოეხურა...

შეხედვაზე ქალი შეკრთა,
უცებ გული აუძგერდა;
ფეხის წადგმა ვერ გაბედა,
დიდხანს იდგა და უმზერდა...
ბოლოს გული დაუმშვიდდა.
რა რომ ძგერით გაუჯერდა;—
მალვით ახლოს მიიპარა
და ბიჭს ზურგთან გაუჩერდა.

უცებ მობრუნდა—და ნახა
კოხტამ ელენე ფერმკრთალი:
თრთოდა, ვით ტყეში შვლის ნუკრი
შეშინებული, შემკრთალი...
გადმოეარა გიშრის ტბას,
ბალში ჩნდა წყალი შემშრალი—
და მოწყენილი ვარდები,
შეციცებულნი, შემზრალი..

ბიჭი გაკვირდა, გულში სთქვა:
„ნეტა რა უმძიმს მასაო?“
წამოხტა, გოგოს ჩაეკითხა:
„რატომ არ იღებ ხმასაო?
თუ რამე გიჭირს, მითხარი:
მომენდევ, როგორც ძმასაო;
არ გიღალატებ, ვფიცავ შენს
შავ თვალ-წარბს, ქუჩუჩ თმასაო“...

გოგოს ფერი დაეკარგა,
სიტყვა ველარ მოიგონა;
ქვე დიემხო, აქვითინდა,
ცრემლით გული მოიფონა...
ბიჭს ელენე შეებრალა,
თანაც მეტათ მოეწონა:—
მოეფერა, მოეშაქრა,
მოეხვია. მოეკონა!..

გაზაფხული მათ გარშემო
ყვაოდა და ფუფუნობდა;
ახლოს წყალი ჩქრიალობდა,
ხეზე ჩიტი ღუღუნობდა;
ნელი სიო ტკბილათ ქროდა,
ბალახები ფუჩუნობდა...
„მიყვარხარო, მიყვარხარო!“
ტუჩი ტუჩთან ჩურჩულობდა...

III.

ანაიამ დაიჩემა:
„ან მე და ან ელენეო!
რით მჯობია, ღმერთო ახლავ
თვალი კი დამიყენეო?!
შავთვალ-წარბა, ტანწერწეტი
ისიც კია და მეცაო...
სიბრწყინვალით მე ვჯობივარ:
ის მიწაა—და მე ცაო!..
მას თუ უყვარს—მეც კი მიყვარს,
მას თუ უნდა—მეც მინდაო—
და განზრახვას ამისრულებს
ანგელოზი მე წმინდაო“!..

**

ანაია ალიონზე
ადგა, პირი დაიბანა,
ჩაიცვა და დაიხურა,
წისქვილისკენ გაექანა.
თან წაიღო ტომსიკითა
მან სიმიდი დასაფქვავათ,—
ნამდვილათ კი გასართობათ,
ჩანგურისა დასაკრავათ
მიდიოდა ის იმასთან,
ვისი ტრფობაც გულს უკლავდა
(კოხტა ჩანგურს და დაირას
იქ, წისქვილში, ინახავდა).
გზაზე ჩუმათ ბუტბუტობდა:
„ვაი, თუ არ უყვარვარო!
ჩემს თავს თუ სხვა ამჯობინა,
მე ცოცხალი რათ ვარგვარო!..
მაგრამ რათ არ ვეყვარები?
წუნი რა მაქვს ქალებშიო?!
მაშ ყოველთვის სიტკბოებით
რათ მიცქერის თვალებშიო?..
დღეს შევიტყობ, რასაც ფიქრობ[illegible]
ვისთვის უძგერს გული მასო:—
დავჯდები—და ამ გიშრის ფერს
გადავიყრი ბეჭზე თმასო!
თანაც ჩანგურს ხან ვაკვნესებ
და ხან ტკბილათ ვაჟღერებო,—
კოხტას ცეცხლსა მოვუკიდებ,
მის გულს ჩემთვის ვაძგერებო!..
ავაჟრჟოლებ, ავათრთოლებ,
მაღლა ცაში ავაფრენო,—
ვათქმევინებ: „ანაია,
გენაცვალე სულში შენო“!..

**

აუსრულდა თვისი ნატვრა
და წადილი ანაიას:
შინ დაუხვდა ანას ია,
ნატრულობდა ანა იას!..
გოგო, ბიჭის დანახვაზე,
წამოწითლდა, როგორც შინდი...
ბიჭმა უთხრა: „გმადლობ, გვრიტო[illegible]
ასე ადრე რო მოფრინდი!..
აგერ დავსხდეთ, ამ კუთხეში,
ვიჭუკჭუკოთ ტკბილათაო—
და ჩანგურზეც დაგამღეროთ,—
დროს რათ ვაცდენთ ტყვილათაო!
რა ტურფა ხარ, რა ლამაზი!

...რთალი იყოს, — მართალი და გულწრფე-...ლი არაა ატეხილი განგაში ამ მგოსნის ...ხალი მოურავეობისა, ე. ი. თქვენი, „...ერცხლელებო“, რომელთაც მგოსნის „...ერცხლისა“ იმდენი გაცხიათ, რამდენიც ...ე ჭაბუკობას.

...მაგრამ იმდენი სიჭაბუკე გონებისა კი-...დევ შემრჩენია, რო გავარჩიო, რა სუნიც ...უდის მგოსნის ამ თქვენს არა მკითხე მოუ-...რავეობას.

...მით ვსპობ თქვენთან ყოველ კამათს ...ამ საგნის თაობაზე. ძველ დავთრებს ნუ ...დაუბრუნდებით, — ახალი პირწმინდა დავთ-...რებიც ბევრი გაქვთ. გამოკვებეთ მით ...თქვენი მკითხველები...

დ. მესხი.

ქუთ. ქართული გიმნაზია.

...ვინ არ იცის, რომ ჩვენი სათავად-აზ-...ნაურო გიმნაზია ღარიბთა სასწავლებე-...ლია. ამდენ ღატაკს, ამდენ შიშველ-ტი-...ტველს, ხშირათ მშიერ მოწაფეს, ვფიქ-...რობ ვერც ერთ სასწავლებელშიც კი ...ვერ შეხვდები, რამდენსაც აქ, ამ აზნა-...ურთა გიმნაზიაში მოუყრია თავი!.. ეს ...გიმნაზია მშვენიერი სურათია, მშვენიერი ...გამომხატველია ჩვენი ბრწყინვალე წოდე-...ბის ავლა-დიდების, მისი ჯიბე-ქონების... ...გაღატაკებულ, გაძვალ-ტყავებულ ჩვენ ...აზნაურობას ერთად-ერთი, — რაც კი დარ-...ჩენია ძველი დროის დიდებისა — ეს მისი ...წოდებაა და მეორე — მისგან დაარსებული ...ბანკი და შკოლა. პირველი „ღირსება“-...წოდება — ცალიერი სიმდიდრეა, გარეგა-...ნი ტყავია... მას ხშირათ ჩვენი აზნაუ-...რობა უბრალო სიტყვის მასალად თუ ...ხმარობს, თორემ სახრავათ ვერაფერში გა-...მოიყენებს. მეორე სიმდიდრე კი — ბანკი ...და შკოლა — უფრო სასარგებლოა მის-...თვის და იგიც მისკენ იწევს, მას ვერ ...მოშორდება... ესაა — ეს შკოლა — ერთად-...ერთი მისი იმედი, ერთად-ერთი საშუა-...ლება სამერმისმოთ, რომ მათმა შვილებმა ...ირჩინონ სჭამონ... მე ვფიქრობ, რომ ჩვენი ...თავად-აზნაურობის სწავლის შეძენის ...ასე მხურვალე სურვილი აიხსნება მა-...თი გაღატაკებით, მათი უწინდელი მნიშ-...ვნელობის მოსპობით... — დაკარგა რა თა-...ვად-აზნაურობამ მამულ-დედული და მას-...თან ერთად თვისი ბატონობაც — იგი შე-...უდგა სწავლის შეძენას... ხელობა-ვაჭრო-...ბა კი ითაკილა, საკუთარი სისხლის შეუ-...რაცხყოფათ ჩააგდო და, რომ სთქვას კაც-...მა: ამ ხელობა-ვაჭრობის უნარი მას არცა ...აქვს... ხელობას, ვაჭრობას მუყაითობა ...და თავდაჭერილობა უნდა; თავად-აზნა-...ურობას კი სწორეთ ამ არა მუყაითობამ ...და თავდაუჭერლობა უანგარიშობამ მოუ-...ღო ბოლო... სწავლის შეძენა და მითი ...ცხოვრება უფრო ადვილათ მიიჩნია მან

და იგიც მისკენ გაექანა. მაგრამ, რადგა-ნაც ჩვენ დალოცვილ სახელმწიფოში სწავლა უფასურათ არ სწარმოებს, მანაც იქითკენ მიაშურა, სადაც შედარებით უფ-რო იაფათ შეიძლებოდა იმავე ხარისხის სწავლის შეძენა... ასეთ სასწავლებლათ სათავად-აზნაურო გიმნაზია ითვლებოდა. ამავე გიმნაზიას ჩვენი თავად-აზნაურობა უყურებდა და დღესაც უყურებს, რო-გორც თავის საკუთრებას, როგორც ში-ნაურ დაწესებულებას. აქ მას შეეძლო თავისუფლათ შესულიყო, თამამათ ეკით-ხა თავის შვილის ამბავი, შინაურულად გამოწყობილი გაეგზავნა იქ შვილი და, როცა ყველა ამას სჩადიოდა, იმედოვნებ-და, რომ შკოლის უფროსები ჩვენიანე-ბი არიან და ამას არ დამზრახვენ, მაპა-ტიებენ, ჩემ მდგომარეობაში შევლი-ანო...— მაგრამ დრონი იცვალენ, გიმნა-ზია გაიზარდა, ხარჯებიც მოემატა და მის დასაფარავათ კი სააზნაურო ბანკმა საჭირო თანხა ველარ გადადო... ცხადია, თუ მშობლებს სურდათ შვილებისათვის სწავლა მიეცათ — ხარჯებიც მათვე უნდა ეკისრათ. და აკი, დიდი ვაი-ვაგლახისა და საყვედურებს შემდეგ, იკისრეს კიდეც ამ დიდი ხარჯების დაფარვა... დიდ ხარ-ჯათ უნდა ჩაითვალოს ჩემი აზრით ღა-რიბი კაცისათვის წლიურათ სასწავლო ფასათ შვიდი თუმნის გადახდაა.. რო-გორც მოგახსენებდით: ჩვენი გიმნაზიის მოწაფეები თითქმის ყველა ღარიბი ოჯა-ხის შვილები არიან. ხშირათ მათ მშობ-ლებს ოთხი ან ხუთი ქცევა ადგილისა და ერთი პაწია ქოხის მეტი არაფერი გააჩნიათ; კერძო შემოსავალიც არაფერი აქვთ და შვილი კი უნდა გაზარდონ, შვიდი თუმანი უნდა გადაიხადონ. უჭირთ მათ ამ ფულების გადახდა და ძალიანაც უჭირთ... შვიდი თუმნის გადახდა ორ ნაწილათ ძალიან სამძიმოა ღარიბი კა-ცისთვის... არაფრით მათი გაჭირვება არ არის შემსუბუქებული. თუ აქამდის ღა-რიბ მშობლებს იმედი ქონდათ შკოლის ადმინისტრაციის გულმტკივნეულობისა, რომელიც უნდა გამოხატულიყო შესა-ტანი ფულის წვრილ-წვრილათ შეტანის შეძლების მიცემაში — დღეს აღარც ეს გულმტკივნეულობა სჩანს... რა თქმა უნ-და — ფული ასე თუ ისე შეტანილი უნდა იქნეს, მაგრამ მე შკოლის ადმინისტრა-ციის ის ულტიმატუმი არ მომწონს, რო-მელსაც ჩვენ დღეს ვხედავთ: „სანამ ფულს სრულიად არ შემოიტან, შკოლა-ში არ იარო“-ო, ნაბძანები აქვს შა-გირდს... ღარიბი შეგირდიც, სანამ მისი მშობელი ან ვალს აიღებდეს, ან ადგილს გაყიდიდეს, ან სხვა რაიმე ღონისძიებას გამონახავდეს, მართლაც შკოლაში ვერ დადის... ამ დროს კი ბედნიერი შაგირ-დებისათვის, რომელთა რიცხვი ძალზე მცირეა, შკოლაში რეგულიარული მა-ცადინობა სწარმოებს. ღარიბი კი ცდე-ბა, ქუჩა-ქუჩა დაყიალობს, მაცადინობას მემკვიდრეობით მიუჩვეველი სრულიად ივიწყებს, ხთება, ფუჭდება... თუ აგერ ერთ ან ორ თვეს შემდეგ მისმა მშობელ-მა შკოლაში ფული შეიტანა ისიც იქ იწყებს სიარულს, მაგრამ ცხადია, რომ თავიდანვე მოსიარულე ამხანაგს ველარ ეწევა, რჩება მას უკან და წლის ბოლო-სრულიადაც რჩება ხოლმე იმავე კლასს-ში. ამნაირათ ...ხშირად ღა-რიბი მისი ოჯახიც ვარესათ ღატაკდება... არა ერთსა და ორს მშობელსა და მო-წაფეს შემოუჩივლია ჩემთვის და, ალბათ, შენთვისაც, მკითხველო, თვისი უბედუ-რობის მიზეზი: „რაფერათ გადავიდოდი შემდეგ კლასში, როდესაც წლის განმავ-ლობაში ოთხი თვე არ მივლია შკოლა-შიო“, — უთქვამს გულ დაჩაგრულს შა-გირდს ჩემთვის. ამასვე გეტყვიან თქვენ მისი მშობლებიც.

სჩანს, რომ შკოლის ადმინისტრაციის ასეთი ულტიმატუმი ცუდათ მოქმედობს, როგორც მოზარდ თაობაზე, აგრეთვე მათ მშობლებზედაც... კარგი იქნება, თუ რაიმე სხვა გზას, გზას, რომელიც შეუმ-სუბუქებს მშობლებს თავიანთ მძიმე ტვირთს და შაგირდს კი არ გარყვნის, არ გააფუჭებს, — გამონახავდეს ჩვენი საი-მედო გიმნაზიის საიმედო მასწავლებელთა კორპორაცია.

ალ. ლოლაძე.

ამნისტიის გარშემო.

როგორც „რუსკია ვედომოსტი“ იტ-ყობინება, ბულიგინის კომიტეტმა სა-ლიტერატურო დანაშაულობათ საქმენი განიხილა. გადაწყვეტილია: შეუმცირონ სასჯელი ერთი მესამედით იმათ, რო-მელნიც 129 მუხლის ძალით არიან დასჯილნი. სხვა მუხლების ძალით დას-ჯილთ სასჯელი ნახევრათ შეუმსუბუქ-დებათ. ჯარიმებს მთლად აპატიებენ.

18 იანვარს მიტრო პოლიტის ვლადი-მერის თავჯდომარეობით და ობერ-პროკურორის საბლერის მონაწილეობით შესდგა უწმინდეს სინოდის სხდომა, რო-მელზედაც განიხილეს სამღვდელოების მო-ნაწილეობის საკითხი 300 წლის დღე-სასწაულის აღსანიშნავათ სინოდის ერთ-მა წევრმა წინადადება მისცა კრებას სამღვ-დელოებისთვის გადადებულიყო ყ-წლ. ჯილ-დოგაადიდონ. ამ წინადადებას ყველა იე-რარქია თანაგრძნობით მიეგება. საბოლო-ოდ არაფერი გადაუწყვეტიათ, მოე-ლიან მინისტრთა დადგენილებას, საზო-გადოთ მოწყალების თაობაზე. სასურვე-ლათ იყო ცნობილი დღესასწაულის აღ-სანიშნავათ სამღვდელოებას ჯვარის მზგავ-სი ნიშანი. ნიმუშს შეიმუშავებს ცალკე კომისია.

წლიური ხელისმომწერლებს გაზეთი
„იმერეთის“ კანტორა

სთხოვს, ვისაც წლის პირველი ხვედრი ფული არ შემოუტანია და გა-ზეთი ეგზავნება იანვრის დამლევამდიმ ემოიტანოს. წინააღმდეგ შემთხვე ვაში პირველი თებერვლიდან გაზეთი აღარ გაეგზავნებათ.

მოთქმის ჰანგები.

I.

სად გაფრინდა ლაღი, წმინდა
სიხარული მოკისკასე?
ზენაარო, ზენაარო,
დატანჯული რათ ვარ ასე?

გაქრა ჟამი ნეტარების,
გაქრა უცბათ, გაქრა ისე,
რომ მან თვისთან წარიტაცა
ჭაბუკური სიხალისე...

—

სად გაფრინდა ის, რაც ქმნიდა
სიხარულის ნეტარ წამებს?
ღმერთო ჩემო, აწ გულის წყლულს,
მარქვი, ვიღა დამიამებს?

გაქრა ჟამი სიხარულის,
გაქრა უცბათ, გაქრა ისე,
რომ მის ნახვას აწ მეორეთ
ვერ მოვესწარ, ვერ ვეღირსე...

—

მაშ იტირე, სულო ჩემო,
მაშ იტირე, აქვითინდი,
რომ ცხოვრებას ნაცვლათ მზისა
დღეს მეუფობს ღამის ბინდი...

II.

სძინავს მთის ფერდობს... ტბა კამკამი სდუმს, არ ინძრევა...
გარს მყუდროება... დასწოლია ტყეს ღამე ბნელი...
ვიღაცა მღერის... ისმის ჰანგი, სამგლოვიარო,
ტანჯული გულის ამოკვნესა უკანასკნელი...

—

და კვნესა იგი ევლინება მიდამოს ბინდათ..
გული მომღერლის განვლილ დროთა ესაუბრება...
სიმღერა იგი ლოცვა არის წარსულის მიმართ,
ნეტარი დროის მიმართ სულის კვნესა, ვედრება...

—

„ლხენა არ არის ცხოვრებაში სამარადისო!“
აი, რას ამბობს მომღერალი ცრემლმორეული —
და ქენჯნის მის გულს ნეტარება უკვე გამქრალი,
აკვნესებს მის სულს სატრფოს ლანდი აწ შორეული...

—

სძინავს მთის ფერდობს... ტბა კამკამი სდუმს, არ ინძრევა...
გარს მყუდროება... დასწოლია ტყეს ღამე ბნელი...
ვიღაცა მღერის... ისმის ჰანგი, სამგლოვიარო,
ტანჯული გულის ამოკვნესა უკანასკნელი...

გუცა.

...მაყვალს გიგავს თვალებიო!..
...ო, დაუკარ, დაამღერე,
...შენ კი გენაცვალებიო“!..
...მან მიუგო: „შენ ვინც გიყვარს,
...ის გიმღერებს, ის გიკრავსო!..
...ანაიას არ ცალია,
...მღიშს იხთის, თავს გიკრავსო...
...კარგათ გიცნობ: ეშმაკი ხარ,
...ცრუ ხარ, ყალბი მეენეო!..
...მე გთხოვ — ჩემთვის დამაყენო,
— შენ გყავს შენი ელენეო“!..
...ბიჭმა უთხრა: „გენაცვალე,
...მე არ გატან ძალასაო!
...ვერ ჩემთვის მივეგდები,
...მე დავიგებ ჩალასაო...!
...შენ, რაც გსურდეს, იგი ქენი:
...გინდ დაუკარ, გინდ არაო!..
...შენ შენთვის, და მე კი ჩემთვის,
— ამის მეტი გინდა რაო“?..

**

...ბიჭი მიწვა ხმელ ჩალაზე;
...გოგოც იქვე ახლოს მიჯდა —
...და ჩანგური ხელთ აიღო
...(იმიდი კი დაავიწყდა!).
...თავისთვის თქვა (მაგრამ ისე,
...რომ ბიჭს განგებ გააგონა):
...„ჩემთვის ვმღერ, მხოლოდ ჩემთვის,
— არ გახლავარ სხვისი მონა!..
...გულს უნდა, დიახაც კი
...ვჯდები და დავუკრავო“!..
...გულში სთქვა: „რათ გაჩუმდა?
...რა ღმერთი გაუწყრაო“!..).

**

...და დაუკრა ანაიამ...
...ამოთქმა, ხან აღერა...
...ბიტას ტკბილათ გადახედა —
...ვედ გრძნობით დაამღერა:
...„სრულათ ჩემი სილამაზე,
...მაწვილე და სინაზე

შენთვის მინდა!
შენ გეკუთნის ჩემი ტუჩი,
ტკბილი, ტკბილი, ვით კრიპუჭი...
სხვა რა გინდა?..
მე შენი ვარ უსაცილოთ,
მაგრამ ქვეყნის სასაცილოთ
არ გამხადო...
ჯვრის წერამდი დამაცადე —
და ნამუსის მე პირბადე
არ ამხადო!..
შეიწირე ყველაფერი —
ჩემი ხორცი, ჩემი ფერი —
და თვით სული, —
ოღონდ სხვაში არ გამცვალო,
მხოლოდ მე ერთს მანაცვალო
გრძნობა სრული!..

**

ანაიას ტურფა ბაგე
კიდევ თრთოდა, ცახცახობდა...
ჩანგურიც კი ქღერით, კვნესით
გულსა გულთან მოუხმობდა...
ამ დროს იგრძნო ცხელი ტუჩი,
ცხელი კოცნა... მწვავი, მწვავი...
თურმე ბიჭი მიპაროდა,
ის ეშმაკი, იგი სვავი!
გოგო შეკრთა — და შეკივლა,
გაუჯავრდა, გაუწყრა...
მაგრამ მალე იმ ტკბილ კოცნას
დაუწყნარდა, დაუწყნარდა...
მერე უთხრა: „შემომფიცე,
რომ ჩემს მეტი არვინ გინდა;
დაიფიცე ხატი, ჯვარი,
მამა, ძე და სული წმინდა“!..
ერთთან ალთქმა დაარღვია
ბიჭმა, ჭკუარეულმა,
და შეფიცა ანაიას,
გრძნობა-სურვილმორეულმა...
ანაია დადნა, დაბნდა,
გაინაბა, როგორც წყერი,
და გულში სთქვა: „მოვიშორე
ჩემი მწველი, ჩემი მტერი“...

**

ანაიამ შემდეგ იწყო
ჩუმათ ტყეში სიარული —
და ეგონა დაფარული
საიდუმლო სიყვარული...
მაგრამ ვინ ააყაყანა
ჭორის ბუდე ის სოფელი?
ვინ დაიდვა მისი ცოდვა,
ვინ გამოსჭრა გოგოს ყელი?
ვაა, სახელო გატეხილო!
ვაა, ნამუსო, ვაა, სირცხვილო!..
თქვენ ხომ არ გაგიმხელიათ —
შენ, ტყეო, და შენ, წისქვილო?!..
ეგებ კოხტამ დაიკვეხნა,
ან შეხედა ჭორის თვალმა?
ან სიზმარში წამოროშა
თვითონ გოგომ, იმ საწყალმა!..
ეს კი ვიცი: ცოდვას შემდეგ
არ გასულა დღე არც ექვსი,
რომ სოფელმა გამოუთქვა
ანაიას მწარე ლექსი:
„გოგო, გოგო შავთვალაო!
ბიჭმა შემოგითვალაო:
— ერთი კიდევ მაკოცნიე,
კოხტა შენ გენაცვალაო!
— ვიცი, ვიცი — ვინც არიო!
წადი, ასე უთხარიო:
დღეს წისქვილში დაგიხვდები,
წვიმა იყოს, გინდ ქარიო...
ბათმან სიმიდს წამოვიღებ,
ვითომ დასაფქავათაო: —
წამოვიღებ — და წამოვალ
მე შენს სანახავათაო.
მერე სიმიდს ვინ დაეძებს,
მივატოვოთ წისქვილშიო!
წისქვილს გაღმა ტყეში შევძვრეთ —
და წავგორდეთ ხის ძირშიო!..*)
გაგექცევი, თუ შეგხედე,
ბერჩავ, ხელცარიელსაო!
ყელის მძივებს თუ მომიტან,
ჩაგაკოცნიებ ყელსაო!
ლამაზ ქამარს თუ შემარტყამ,
ხელი მომხვიე წელსაო!..
კარგი ბეჭედიც მაჩუქე,
შენ კი გეთაყვანებიო!
მაჩუქე — და ამომკოცნე
მაყვალიფით თვალებიო!
ჩემო კოხტა, ჩემო კოხტა,
შენ კი გენაცვალებიო!..

III.

ელენეს მამა არაფრისთვის არ თანხმდე-ბოდა, რომ მისი შვილი კოხტაიას გაყო-ლოდა ცოლათ. ამით დაღონებული — კოხტაია ერთხელ ამგვარი ფიქრებით იყო გართული:

ამ დალოცვილ ქრისტე-ღმერთს
ეს რა დაუდგენია:
რაც რომ გინდა — არა გაქვს,
რაც არ გინდა — შენია!
ღმერთს სიმდიდრე, შვენება
ქვეყნათ მოუფენია, —
მაგრამ ვერვინ დამტბარა,
ვერვის მოულხენია.
ღარიბს მწვავი შიმშილი
ველარ მოუთმენია —
და მდიდრისკენ ამაოთ
ხელი გაუწვდენია...
მდიდარს თეთრით — საქონლით
სახლი გაუტენია,
კართან თრთის და ცახცახობს,
თოფი გაუტენია.
მახინჯს ტურფა-ლამაზი
გვერდით მოუჯდენია —
და ორივე იჩაგვრის:
ტურფას მოუწყენია...
ასეთია ცხოვრება:
მთლათ ჭირი და სენია..
კმაყოფილი ცხოვრების
მე არავინ მსმენია: —
რაც რომ გინდა — არა გაქვს,
რაც არ გინდა — შენია..

სილოვანი.

1883 წ.

(დასასრული ხვალ).

*) ეს ლექსი ამ ადგილამდი გაზ. „ივერიაში“ დაბეჭდეს 1901 წლის 219-ე ნუმერში, რო-გორც „ხალხური ლექსი“. მე რედაქციას ვაცნო-ბე, რომ ეს ჩემი ლექსია, და არა ხალხური-მეთქი, მაგრამ ვიღაცა მოლაყბემ იმავე გაზეთში ჩემი გან-ცხადება სასაცილოთ აიგდო — და, ამ სახით, პლა-გიატობა დამწამეს!.. ჩემი პასუხი და განმარტება ამ საგნის შესახებ „ცნობის ფურცელში“ დავბეჭ-დე (იმავე წლის დამლევს № არ მახსოვს). „ივერიაში“ დაბეჭდილი ჩემი ლექსის თავში მთე-ლი ერთი ხანა მართლაც ხალხური იყო („გოგო, გოგო შავთვალაო! ბიჭმა შემოგითვალაო: „ან მო-მე ჩემი დანაო, ან წამომყევი თანაო“), დანარჩენი კი სულ ჩემი ლექსი იყო; მაგრამ „ივერიის“ რე-დაქცია, როგორც ყოველთვის, ახლაც მტრულათ მომექცა — და ჩემი სიმართლე არ დაიჯერეს. „ივე-რიის“ მართველათ მაშინ, ბ-ნი ალ. სარაჯიშვილი იყო. როცა თფილისში ყოფნის დროს ბ. სარა-ჯიშვილს ჩემი გულის ტკივილი გავუცხადე, მანაც უნდობლობით მიპასუხა: „რა ვიცი, თქვენი განცხადება რამდენათ მართალიაო“! სამწუხაროთ, ამისთანა „უსამართლო რედაქტორები“ დღესაც მრავ-ლათა ჩვენში...

ს. ხ.

ჭურჭლეულობისა და ავეჯეულობის მაღაზია ქ. ქუთაისში
ფ. ს. ფილიპოვისა
ყოველთვის მოიპოვება დიდძალი რჩეული: ფაიფურისა და ფაიანსის ჭურჭელი. საუცხოო ბროლისა და მინის საქონელი, საუკეთესო ... ვარშავიდან და საზღვარგარეთიდან ... ემალ გამოყენებული ...
მანის, ალპაკა და სპილენძის ქვაბები, ყვავილები და სხვა სამზარეულო ჭურჭელი. სამოვრები, ნავთის სამზარეულოები და ყოველივე საოჯახო ნივთი. ვერცხლარევი და ბრინჯაოს ნაკეთები. საქონელი ... მოხრილი სუფრის ყოველგვარი და და ბამბუკის ავეჯეულობა, ვარშავისა და ინგლისისა ქარხნებიდან ლოგინები. კედლისა და სარკეები. სასუფრე კლიონკები და იატაკზე საფენი ლინოლეუმი, საზღვარგარეთისა და რუსეთის გიტარები, მანდოლინები, ბალალაიკები, პატე-გრამოფონები და მათი ფირფიტები, პიანინები და ყოველგვარი საარგანო შემკობილება. ელექტრონული ლამპები და ყოველგვარი მოსაწყობელი, ორთქლით ძრეცხავი მანქანები და საქლესიო მოწყობილება, დიდძალი რჩეული შპალერი თოფი 8 კაპიკიდან ვიდრე მანეთ-ნახევრამდი. საუკეთესო ქარხნის მბეჭდავი მანქანის წარმომადგენლობა ქუთაისის გუბერნიისა და ბათომის ოლქში მეკუთვნის მხოლოდ მე. ფასები მეტათ დაკლებულია.

მიღებულია
ცნობილი აბრეშუმის თესლი
ხ. ხრისტადულიდის
ერთერთი წარმომადგენელი მთელ ამიერ კავკასიისა სავაჭრო სახლი
ი. გოგიელოვის შვ-ბი ქუთაისში

9

დეპეშები.

პეტერბურგის დეპ. სააგენტოსაგან.

საზღვარგარეთი.

კენიგსბერგი. რატუში გამართულ ბანკეტზე იმპერატორმა სიტყვა წარმოსთქვა, რომელშიაც სხვათა შორის აღნიშნა ის დიდებული ბძოლა პრუსიის ერის თავისუფლებისათვის, რომელიც მან ამ ასი წლის წინათ გასწია, ეს კი, იმპერატორის აზრით, საყოველთაო სამხედრო ბეგრის საქმეა. იმპერატორმა თავისი სიტყვა ასე დაასრულა: თუ ახლა საჭირო იქნება ამ საფუძვლის გაძლიერება საყოველთაო სამხედრო ბეგრის შემოღებით, ეჭვი არა მაქვს, რომ გერმანიის ერი თავის სახელოვან მამა-პაპათა მაგალითს მიხედავს და თანახმა იქნება სხვერპლი შესწიროს სამშობლოს კეთილ დღეობისა.

ლონდონი. უელსის ეკლესიისა და სახელმწიფოს გამოყოფის ბილი მესამე კითხვის დროს 347 ხმის უმრავლესობით 240 წინააღმდეგ მიიღეს: ლორდთა პალატა უეჭველათ ბილს არ მიიღებსო.

ვენა. ერცჰერცოგი ფრიდრიხი თავისი თხოვნით ავსტრია-უნგრეთის წითელი ჯვრის დროებით-მზრუნველი თანამდებობიდან დაითხოვეს და დიდი მადლობაც გამოუცხადეს მისი მრავალ მნიშვნელოვანი სამსახურისათვის. მის ადგილზე ერცჰერცოგი ფრანცი დაინიშნება.

მოძრავი სამკითხველოების საჭიროება.

გაზეთია, ჟურნალი თუ წიგნი, ჩვენში არც ერთის გავრცელების საქმე კარგათ არ არის მოწყობილი. არის ისეთი სოფელი და დაბაც კი, სადაც საყურადღებო ქართულ წიგნსა და გაზეთს ვერ ნახავთ. გამოიცემა ასეთი წიგნი, გავა წლები და ის ცენტრალურ წიგნის მაღაზიის თაროებს არ მოსცილდება. ასეთსავე მდგომარეობაშია თითქმის ჟურნალ-გაზეთების გავრცელების საქმეც. ამით აიხსნება ქართული ჟურნალი და გაზეთის მცირე გასავალი.

ამ უკანასკნელ ხანებში სამკითხველოები გამრავლდა, მაგრამ საქმეს ბევრათ ვერც ამან უშველა. ამ სამკითხველოში ხალხისათვის სასარგებლო გამოსადეგი წიგნი ძვირათ მოიპოვება. დღევანდელი სამკითხველოები ნაწყვეტ-ნაწყვეტი თხზულებებით და „ნივას" პრემიებითაა გავსებული. ამ დაწესებულების თაროებს იშვიათად ამშვენებს ილიას, აკაკის, ყაზბეგის და სხვათა ნაწერები.

სამკითხველოების უნაყოფობა ბევრი მათი გამგის უვიცობითაც აიხსნება. ზოგიერთ ქართულ სამკითხველოში ქართულ გაზეთს და წიგნს რუსული გაზეთი და წიგნი სჭარბობს. ამგვარი სამკითხველოს ზოგი გამგე კიდეც ამაყობს თავის ასეთი მოქმედებით და დარწმუნებულია—მოვალეობა პირნათლათ შეასრულა. არ იწერენ „ნაკადულს", „ჯეჯილს", „მოსავალს" და სხვა ქართულ პერიოდულ გამოცემებს, წიგნებს და ამ დროს „ნივას". „ვოკრუგ სვეტას", „ოგონეკს" და მისთანებს ეპოტინებიან. ეს არა ნორმალური გარემოებაა და ყოველი გონიერი მოვალეა ამ სიმახინჯეს შეებრძოლოს.

ამ მხრით უკეთეს მდგომარეობაში არც წ. კ. საზოგადოების სამკითხველოებია. მაგალითისათვის ნაოლალევისა, მათხოჯისა და ხონის სამკითხველოს გახსენება საკმაოა.

ასეთ პირობებში სამკითხველოს დაარსებას არავითარი აზრი არ აქვს. სამკითხველოების უნაყოფობა წ. კ. საზოგადოების ქუთაისის განყოფილებასაც კარგათ შეუგნია და მისმა გამგეობამ, როგორც ვიცით, სამკითხველოთა მეთვალყურის თანამდებობა დააწესა, რომ საზოგადოების მოღვაწეობამ მეტი ნაყოფი მოიტანოს.

დიდი საქმე იქნება თუ საზოგადოება მოძრავი სამკითხველოების მოწყობის საქმესაც ითავებს. ჩვენში ასეთი სამკითხველოების საჭიროება დიდია და დიდ სამსახურს გაუწევს, როგორც ქართულს მწერლობას ისე ხალხსაც. ამ საქმის მოწყობა დიდ შრომასა და ფულს არ მოითხოვს.

ა.

მეაბრეშუმეობა ლეჩხუმში.

თუმცა მეურნეობამ თვალსაჩინო ადგილი დაიჭირა მეურნეობაში, მაგრამ მიუხედავათ ამისა, დღემდი არის ჩვენში ისეთი კუთხეები, სადაც არამც თუ არ მისდევენ ამ ფრიად სასარგებლო დარგის გავრცელებას, პირიქით, მისი გავრცელების წინააღმდეგიც არიან. ერთ ასეთ კუთხეთ ლეჩხუმი უნდა ჩაითვალოს. მეაბრეშუმობა შემოსავლის ერთი საუკეთესო წყაროა. იმერელ გურულ-მეგრელ გლეხებს შეგნებული აქვთ აბრეშუმის სარგებლობა. ლეჩხუმელ გლეხს კი დღემდი ვერ შეუგნია და სდევნის მათ, ვინც მეაბრეშუმობას ავრცელებს. ამის მიზეზი ხალხის უვიცობასა და ცრუმორწმუნობაში უნდა ვეძებოთ.

ამ ორი წლის წინათ სოფლის ერთმა შეგნებულმა პირმა მოინდომა მეაბრეშუმეობის გავრცელება. კიდევაც შეიძინა თესლი და შეუდგა ჭიის მოვლას. შეიტყო თუ არა ეს საზოგადოებამ, ამხედრდა და ოჯახს აწიავებას უპირებდა რომ თავის დროზე არ მოშველებოდა მთავრობა... სასაცილოა, სატირალი რომ არ იყოს.

მთავრობაც ცდილობს გაავრცელოს ლეჩხუმში მეაბრეშუმეობა; ამ მხრით მადლობის ღირსია ადგილობრივი მაზრის უფროსი ბ. ენკელი.

ყოველი შეგნებული სოფლის პირი—მასწავლებლები, ღვდლები და სხვანიცვალდებული არიან მეაბრეშუმეობის გავრცელებას და აყვავებას ხელი შეუწყონ. ამ მიზნით უნდა გაუმართონ ხალხს საუბარი მეაბრეშუმეობაზე, წაუკითხონ წიგნები და მით ხელი შეუწყონ გაღატაკებული ლეჩხუმელი გლეხების ცოტათ მაინც ნივთიერათ გაუმჯობესებას.

ქ. ალავერდელი

რედაქტორ-გამომცემელი
გ. ე. ჭელიძე

მიიღება ხელის-მოწერა
ყოველკვირეულ საზოგადო-ეკონომიურსა და სალიტერატურო ჟურნალ
„კოდე"-ზე.
1913 წლის იანვრიდან ჟურნალი უფრო ფართო პროგრამით გამოიცემა, ჩაერთობა ილიუსტრაციები, კარიკატურები და სხ., მოწვეულ არიან ახალი თანამშრომელნი, როგორც ადგილობრივი, ისე რუსეთისა და საზღვარ გარეთიდან. ფასის გადახდა შეიძლება ნაწილ-ნაწილათაც: 3 მან. და 2 მან. 1 წ. 5 მ., 6 თ. 2 მ. 15 შ., 3 თ. მ. 10 შ.
საზღვარ გარეთ ყველა ფასებს ემატებათ თვეში 5 შაური გადასაგზავნი.
სოფლის მასწავლებელთ, სამკითხველოებს და კოოპერატიულ დაწესებულებათ: 1 წლ. 4 მ., 6 თ. 2 მ. 10 შ., 3 თ. 1 მ., 1 თ. 2 აბაზი, ცალკე № ორ შაურათ.
განცხადების ფასი კანტორასთან შეთანხმებით.
მისამართი: თფილისი Габаевскій пер. № 3.

გ. გორდაძის და ს. წერეთლის
რკინეულობის მაღაზიაში იყიდება:
საუკეთესო
ქარხნებისაგან
მიღებული რკინეული
საქონელი: კარის, ფანჯრის
და ლუმელის მოწყობილობანი;
სადურგლო ხელსაწყობი, ფანჯრის
მინები, რკინის ნიჩბები, ლურსმანი, მავთული, ყოველგვარი სალებავი წამალი,
ელექტრონის ზარის მოწყობილობანი, შპალიერი,
ცემენტი, ემალიანი ჭურჭლები, ასფალტი, და სხ.
ვაჭრობა პარტიით და წვრილათ ხელმოსაწყობ ფასათ.
ქ. ქუთაისში, საკუთარ შენობაში, მიხაელის ქუჩაზე № 65.

რა საჭიროა—სოფელში აშენოთ ქურა (პლიტა), სადაც ოსტატიც და მასალაც ძნელი საშოვარია, უმჯობესია მიმართოთ
ძმ. ე. და პ. საჰაკაშვილების
სავაჭროს, ქუთაისში.
(პუშკინის ქუჩა საკუთარი სახლი).
იყიდება ქურა (პლიტა), თუჯის ორი „კომფორკით" „დუხოვკით", სადაც შეიძლება ჭადის გამოცხობაც. გირჩევთ დაჩქარებით იყიდოთ, თვარა მოთხოვნილება ბევრია და ფეჩები მალიან ცოტა არის მოსული.

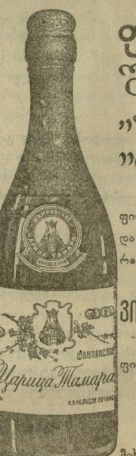

ფილიპე ნ. ჭელიძის
შამპანიურ „თამარ მეფე" და „იგოლხიდა"
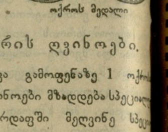
ოქროს მედალი
სამკურნალო და სუფრის ღვინოები.
ფირმა დაჯილდოებულია სხვადასხვა გამოფენაზე 1 ოქროს და ხუთი ვერცხლის მედლით. ღვინოები მზადდება სპეციალურათ ამ მიზნისთვის მოწყობილ სარდაფში მეღვინე სპეციალისტის მეთვალყურობით.
ვინც დაიკვეთს არა ნაკლებ 20 ბოთლი
ქუთაისში მიეტანას ფირმა კისრულობს
ფირმას აგრეთვე აქვს განსაკუთრებულათ დამზადებული ... ლი ღვინოები, შორეულ ქვეყნებში გასაგზავნათ.
პრეისკურანტი მოთხოვნილებისთანავე იგზავნება უფასოთ.
მისამართი: ქუთაისი, ფილიპე ნ. ჭელიძე
მიხეილის ქ. საკუთარი სახლი, № 48.

ОТКРЫТА ПОДПИСКА на 1913 годъ.
Самый дешевый, ежемѣсячный доступный широкой массѣ читателей, издающiйся шестой годъ НОВЫЙ
ЖУРНАЛЪ ДЛЯ ВСѢХЪ
КРАТКIЙ ПЕРЕЧЕНЬ сотрудниковъ беллетр. отд.: Леонидъ Андреевъ, М. Арцыбашевъ, И. Бунинъ, В. Вересаевъ, О. Дымовъ, Е. Зайцевъ, А. Купринъ, С. Кондрушкинъ, О. Миртовъ, В. Муйжель, И. Потапенко, А. Серафимовичъ, гр. А. Толстой, Танъ, Е. Чириковъ, С. Юшкевичъ, и др.; научно-попул. и критич. отд.: проф. Е. Аничковъ, П. Берлинъ, прив.-доц. А. Генкель, проф. С. Венгеровъ, Л. Клейнбортъ, Е. Колтоновская, Н. Лернеръ, А. Луначарскiй, Н. Рубакинъ, академ. Д. Овсянко-Куликовскiй, проф. И. Озеровъ, проф. В. Сперанскiй, проф. Е. Тарле, проф. М. Туганъ-Барановскiй, М. Энгельгардъ, К. Чуковскiй и друг.
на 1913 годъ ПОДПИСЧИКИ ПОЛУЧАТЪ:
12 КНИГЪ журнала, содержащихъ повѣсти, расказы, стих., статьи по вопросамъ науки, искусства, самообразованiя, педагогики, исторiи, рецензiи о новыхъ книгахъ и проч.
6 КНИГЪ безплат. прилож. по 128 стр. каждая, въ которыхъ будутъ даны произведенiя современныхъ извѣстныхъ иностранныхъ писателей: Уптона Синклера, Бласко Ибаньеса, КаринъМихаэлисъ, Як. Васермана и др.
12 КАРТИНЪ безпл., приложенiя въ три краски, на веленовой бумагѣ: снимки съ картинъ, извѣстныхъ художниковъ и портреты писателей. Размѣръ каждой картины—форматъ страницы журнала.
ПОДПИСНАЯ ЦѢНА: 2 Р. 20 К. ВЪ ГОДЪ И 1 Р. 20 К. ВЪ ПОЛГОДА
Подробные проспекты со списк. сотрудниковъ безпл. Пробные №№ за двѣ 7-к. марки. Подписка во всѣхъ книжныхъ магазинахъ и почт. отдѣл. Имперiи. Все обязательства за 1912 годъ выполнены. АДРЕСЪ ДЛЯ ПЕРЕВОДОВЪ: С.-Петербургъ, Владимирскiй пр., 19. „Новый Журналъ для Всѣхъ".
Ред.-изд. И. М. Розенфельдъ.

ОТКРЫТА ПОДПИСКА на 1913 годъ.
на самый дешевый изъ толстыхъ ежемѣс. журн., до 300 стр. убористаго шрифта, при участiи лучшихъ литерат. силъ 4-й г. изд.
НОВАЯ ЖИЗНЬ
Краткiй ПЕРЕЧЕНЪ сотрудниковъ беллетрист. отд. Леонидъ Андреевъ, М. Арцыбашевъ, Д. Айзманъ, И. Бунинъ, В. Вересаевъ, З. Гиппiусъ, С. Городецкiй, Мережковскiй, О. Дымовъ, Бор. Зайцевъ, А. Купринъ, О. Миртовъ, В. Муйжель, С. Сергѣевъ-Ценскiй, Өеодоръ Сологубовъ, гр. А. Н. Толстой, Танъ, Е. Чириковъ, С. Юшкевичъ, и др. Обществ.-полит., критич. и науч. отд.: проф. Е. Аничковъ, Ю. Айхенвалдъ, В. Агафоновъ, П. Берлинъ, С. Венгеровъ, Л. Клейнбортъ, Антонъ Крайнiй, А. Луначарскiй, Л. Мартовъ, Н. Рубакинъ, проф. Туганъ-Барановскiй, К. Чуковскiй, М. Энельгартъ, П Юшкевичъ и др.
НА 1913 годъ ПОДПИСЧИКИ ПОЛУЧАТЪ
12 КНИГЪ журнала, въ которыхъ будет напечатаны романы: А. Крандiевской, И. Потапенко, фантаст. ром. Н. Березина, новѣйшiе романы выдающ. иностр. писат. повѣсти, расказы, статьи по вопрос. науки, искуства, общ.-полит. и пр.
12 КНИГЪ безплат. прил. полн. собран. соч. попул. америк. белетр., въ единств. авторизов. пер. I. А. Маевскаго съ бiогр. и портрет., стоющ. въ отд. продажѣ—16 руб. 12 книгъ сост. свыше 3840 стран. текста. **ДЖЕКА ЛОНДОНА**
(Разср.: 3 р.—при подп., 2 р. 20 к.—1 марта и 2 р.—1 iюля)
безъ прилож. на годъ—4 р. 90 к. на полгода—2 р. 70 к. (разср.: 3 р. при подпискѣ и 1 руб. 90 к. 1 iюля)
ЦѢНА НА 1 ГОДЪ—7 р. 20 к. на полгода—4 р.
СОВМѢСТНАЯ ПОДПИСКА на „Новый Журналъ для Всѣхъ" и „Новую Жизнь" (съ прилож.) на 1 г.—9 р. (Разср. 4 р.—при под., 3 р.—1 марта и 2 р.—1 iюля)
На „Новый Журн. для Всѣхъ" и „Новую Жизнь" (безъ прил.): на 1 г., 6 р. 60 к. (разсрочка: 3 р. при подп. 2 р.—1 марта и 1 р. 60 к.—1 iюля)
Подробн. просп.—Проб. №№ за двѣ 7-и к. марки. Всѣ обязательства за 1912 г. выполнены. Подписка принимается во всѣхъ книжн. магаз. и почтов. отдѣл. Имперiи.
Адресъ для переводовъ: С.-Петербургъ, Владимирскiй, 19 К-ра жур. „Новая Жизнь".
Ред.-изд. И. М. Розенфельдъ.